

37

שלח Sh'lach

Numbers 13:1-15:41

13

- 1 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 1 וידבר יהוה spoke to Moses, saying,
- 2 שלח־לך אנשים ויחרו את־ארץ כנען אשר־אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: 2 “Send agents* to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelite people; send one participant from each of their ancestral tribes, each one a chieftain among them.”
- 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על־פי יהוה כלם אנשים ראשי בני־ישראל המה: 3 So Moses, by יהוה’s command, sent them out from the wilderness of Paran, all of them being men of consequence,* leaders of the Israelites.
- 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן־זכור: 4 And these were their names: From the tribe of Reuben, Shammua son of Zaccur.
- 5 למטה שמעון שפט בן־חורי: 5 From the tribe of Simeon, Shaphat son of Hori.
- 6 למטה יהודה קלב בן־יפנה: 6 From the tribe of Judah, Caleb son of Jephunneh.
- 7 למטה יששכר יגאל בן־יוסף: 7 From the tribe of Issachar, Igal son of Joseph.
- 8 למטה אפרים הושע בן־נון: 8 From the tribe of Ephraim, Hosea* son of Nun.
- 9 למטה בנימין פלטי בן־רפוא: 9 From the tribe of Benjamin, Palti son of Rafu.
- 10 למטה זבולון גדיאל בן־סודי: 10 From the tribe of Zebulun, Gaddiel son of Sodi.
- 11 למטה יוסף יוסף למטה מנשה גדי בן־סוסי: 11 From the tribe of Joseph, namely, the tribe of Manasseh, Gaddi son of Susi.
- 12 למטה דן עמיאל בן־גמלי: 12 From the tribe of Dan, Ammiel son of Gemalli.
- 13 למטה אשר סתור בן־מיכאל: 13 From the tribe of Asher, Sethur son of Michael.
- 14 למטה נפתלי נחבי בן־נפסי: 14 From the tribe of Naphtali, Nahbi son of Vophsi.
- 15 למטה גד גאואל בן־מכי: 15 From the tribe of Gad, Geuel son of Machi.
- 16 אלה שמות האנשים אשר־שלח משה לתור את־הארץ ויקרא משה להושע בן־נון יהושע: 16 Those were the names of the participants whom Moses sent to scout the land; but Moses changed the name of Hosea* son of Nun to Joshua.
- 17 וישלח אתם משה לתור את־ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את־ההר: 17 When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, “Go up there into the Negeb and on into the hill country,
- 18 וראיתם את־הארץ מה־הוא וא־תִּהְיֶה הישב עליה חזק הוא הרפה המעט הוא א־סִרְב: 18 and see what kind of country it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many?
- 19 ומה הארץ אשר־הוא ישב בה הטובה הוא א־סִרְעָה ומה הערים אשר־הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: 19 Is the country in which they dwell good or bad? Are the towns they live in open or fortified?
- 20 ומה הארץ השמנה היא א־סִרְחָה הישבה עץ א־סִיאין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 20 Is the soil rich or poor? Is it wooded or not? And take pains to bring back some of the fruit of the land.”—Now it happened to be the season of the first ripe grapes.

- וַיַּעֲלוּ וַיִּתְרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צִין עַד־רְחֹב לְבֹה־חַמָּת׃ 21 They went up and scouted the land, from the wilderness of Zin to Rehob, at Lebo-hamath.*
- וַיַּעֲלוּ בְנֵי־נֹבֵךְ וַיָּבֹאוּ עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם אַחִימָן וְשֵׁשַׁי וְתַלְמִי יִלְדֵי־הָעֵנָק וְחֶבְרוֹן שִׁבְעַת שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֶעַן מִצְרַיִם׃ 22 They went up into the Negeb and came to Hebron, where lived Ahiman, Sheshai, and Talmai, the Anakites.—Now Hebron was founded seven years before Zoan of Egypt.—
- וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכּוֹל וְשָׁם חָתְּמוּ אֶשְׁכּוֹל וְעֵנָבִים אֶחָד וַיִּשְׂאֶהוּ בְמוֹט בִּשְׁנָיִם וּמִן־הָרִמּוֹנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים׃ 23 They reached the wadi Eshcol, and there they cut down a branch with a single cluster of grapes—it had to be borne on a carrying frame by two of them—and some pomegranates and figs.
- לְמָקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל אֲדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 24 That place was named the wadi Eshcol* because of the cluster that the Israelites cut down there.
- וַיָּשָׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃ 25 At the end of forty days they returned from scouting the land.
- וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּאָרָן קִדְשָׁה וַיִּשְׁיִבוּ אֹתָם דְּבַר וְאֶת־כָּל־הָעֵלָה וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרִי הָאָרֶץ׃ 26 They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land.
- וַיִּסְפְּרוּ־לּוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאֵנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה־פְרִיָּהּ׃ 27 This is what they told him: “We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit.
- אָפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֶת מְאֹד וְגַם־יִלְדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם׃ 28 However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there.
- עַמְלָק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן׃ 29 Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan.”
- וַיִּהְיֶה כָלֶב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֶה וְנִרְשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַל לָהּ׃ 30 Caleb hushed the people before Moses and said, “Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it.”
- וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַל לַעֲלֹת אֶל־הָעָם כִּי־חָזָק הִוא מִמֶּנּוּ׃ 31 But the other men who had gone up with him said, “We cannot attack that people, for it is stronger than we.”
- וַיִּצְיֹאוּ דְבַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אָנָּשִׁי מְדוֹת׃ 32 Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying, “The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are of great size;
- וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִלִים בְּנֵי עֵנָק מִן־הַנְּפִלִים וְנִהְיָ בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃ 33 we saw the Nephilim* there—the Anakites are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them.”

- 1 The whole community broke into loud cries, and the people wept that night.
- 2 All the Israelites railed against Moses and Aaron. "If only we had died in the land of Egypt," the whole community shouted at them, "or if only we might die in this wilderness!"
- 3 "Why is הוהי taking us to that land to fall by the sword?" "Our wives and children will be carried off!" "It would be better for us to go back to Egypt!"
- 4 And they said to one another, "Let us head back for* Egypt."
- 5 Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembled congregation of Israelites.
- 6 And Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh, of those who had scouted the land, rent their clothes
- 7 and exhorted the whole Israelite community: "The land that we traversed and scouted is an exceedingly good land.
- 8 If pleased with us, הוהי will bring us into that land, a land that flows with milk and honey, and give it to us;
- 9 only you must not rebel against הוהי. Have no fear then of the people of the country, for they are our prey:* their protection has departed from them, but הוהי is with us. Have no fear of them!"
- 10 As the whole community threatened to pelt them with stones, the Presence of הוהי appeared in the Tent of Meeting to all the Israelites.
- 11 And הוהי said to Moses, "How long will this people spurn Me, and how long will they have no faith in Me despite all the signs that I have performed in their midst?
- 12 I will strike them with pestilence and disown them, and I will make of you a nation far more numerous than they!"
- 13 But Moses said to הוהי, "When the Egyptians, from whose midst You brought up this people in Your might, hear the news,
- 14 they will tell it to the inhabitants of that land. Now they have heard that You, הוהי, are in the midst of this people; that You, הוהי, appear in plain sight when Your cloud rests over them and when You go before them in a pillar of cloud by day and in a pillar of fire by night.
- ותשא כל־העדה ויתנו את־קולם ויבכו העם בלילה ההוא:
- וילנו על־משה ועל־אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל־העדה לוימתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לוימתנו:
- ולמה יהיה מביא אתנו אל־הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה:
- ויאמרו איש אל־אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה:
- ויפל משה ואהרן על־פניהם לפני כל־קהל עדת בני ישראל:
- ויהושע בן־נון וכלב בן־יפנה מן־התרים את־הארץ קרעו בגדיהם:
- ויאמרו אל־כל־עדת בני־ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד:
- אם־חפץ בנו יהיה והביא אתנו אל־הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר־הוא זבת חלב ודבש:
- אך ביהוה אל־תמרדו ואתם אל־תיראו את־עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהנה אתנו אל־תיראם:
- ויאמרו כל־העדה לרגזם אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל־כל־בני ישראל:
- ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה ינאצני העם הזה ועד־אנה לא־יֵאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם:
- אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי־גדול ועצום ממנו:
- ויאמר משה אל־יהוה ושמעו מצרים כי־העלית בכתך את־העם הזה מקרבם:
- ואמרו אל־יושב הארץ הזאת שמעו כי־אתה יהוה בקרב העם הזה אשר־עין בעין נראה | אתה יהוה וענגל עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה:

- והַמִּתָּה אֶת־הָעָם הַזֶּה כָּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ
אֶת־שִׁמְעוֹךָ לֵאמֹר:
- מִבִּלְתִּי יִכְלַת יְהוָה לְהָבִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם
וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר:
- וַעֲתָה יִגְדֹּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
- יְהוָה אֲרֹךְ אַפִּיִם וְרַב־חֶסֶד נָשָׂא עֵינָיו וְנִפְשָׁע וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פִלֶּד
עֵינָיו אֲבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלְשִׁים וְעַל־רִבְעִים:
- סִלַּח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֶסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה
מִמִּצְרָיִם וְעַד־הַנֶּה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּח־תִּי כַדְבָּרְךָ:
- וְאִלֵּם חַי־אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ:
- כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרְאִים אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אֹתוֹתַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּמִצְרָיִם
וּבַמִּדְבָּר וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עָשָׂר כַּעֲמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:
- אִם־יֵרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם וְכָל־מִנְאָצִי לֹא יֵרְאוּהָ:
- וְעַבְדִּי כָלֵב עָקֵב הָיְתָה רוּחַ אֲחֻרָת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרָי וַהֲבִיאֵתִיו
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ וּיְרַשְׁשֶׁנָּה:
- וְהָעַמֻּלִּקִּי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בְּעֶמֶק מִזְרָח פְּנֵי וּסְעִי לָכֶם הַמִּדְבָּר
דֶּרֶךְ יַם־סוּף:
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
- עַד־מַתִּי לַעֲדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת־תְּלָלוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי שׁוֹמְעֵתִי:
- אָמַר אֲלֵהֶם חַי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנִי כֵן
אֲעֹשֶׂה לָכֶם:
- בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְגָרֵיכֶם וְכָל־פִּקְדֹיכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִכֵּן
עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֲשֶׁר הִלִּיתֶם עָלַי:
- 15 If then You slay this people wholesale,* the nations who have heard Your fame will say,
- 16 ‘It must be because הוהי was powerless to bring that people into the land promised them on oath that [that god] slaughtered them in the wilderness.’
- 17 Therefore, I pray, let my Lord’s forbearance be great, as You have declared, saying,*
- 18 ‘slow to anger and abounding in kindness; forgiving iniquity and transgression; yet not remitting all punishment, but visiting the iniquity of parents upon children, upon the third and fourth generations.’
- 19 Pardon, I pray, the iniquity of this people according to Your great kindness, as You have forgiven this people ever since Egypt.”
- 20 And הוהי said, “I pardon, as you have asked.
- 21 Nevertheless, as I live and as הוהי’s Presence fills the whole world,
- 22 none of those involved—who have seen My Presence and the signs that I have performed in Egypt and in the wilderness, and who have tried Me these many* times and have disobeyed Me—
- 23 shall see the land that I promised on oath to their fathers; none of those who spurn Me shall see it.
- 24 But My servant Caleb, because he was imbued with a different spirit and remained loyal to Me—him will I bring into the land that he entered, and his offspring shall hold it as a possession.
- 25 Now the Amalekites and the Canaanites occupy the valleys. Start out, then, tomorrow and march into the wilderness by way of the Sea of Reeds.”*
- 26 הוהי spoke further to Moses and Aaron,
- 27 “How much longer shall that wicked community keep muttering against Me? Very well, I have heeded the incessant muttering of the Israelites against Me.
- 28 Say to them: ‘As I live,’ says הוהי, ‘I will do to you just as you have urged Me.
- 29 In this very wilderness shall your carcasses drop. Of all of you [men]* who were recorded in your various lists from the age of twenty years up, you who have muttered against Me,

- 30 not one shall enter the land in which I swore* to settle you—save Caleb son of Jephunneh and Joshua son of Nun.
- 31 Your children who, you said, would be carried off—these will I allow to enter; they shall know the land that you have rejected.
- 32 But your carcasses shall drop in this wilderness,
- 33 while your children roam the wilderness for forty years, suffering for your faithlessness, until the last of your carcasses is down in the wilderness.
- 34 You shall bear your punishment for forty years, corresponding to the number of days—forty days—that you scouted the land: a year for each day. Thus you shall know what it means to thwart Me.
- 35 I הוהי have spoken: Thus will I do to all that wicked band that has banded together against Me: in this very wilderness they shall die and so be finished off.”
- 36 As for the agents* whom Moses sent to scout the land, those who came back and caused the whole community to mutter against him by spreading calumnies about the land—
- 37 those who spread such calumnies about the land died of plague, by the will of הוהי.
- 38 Of those involved in going to scout the land, only Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh survived.
- 39 When Moses repeated these words to all the Israelites, the people were overcome by grief.
- 40 Early next morning [their fighting force] set out toward the crest of the hill country, saying, “We are prepared to go up to the place that הוהי has spoken of, for we were wrong.”
- 41 But Moses said, “Why do you transgress הוהי’s command? This will not succeed.
- 42 Do not go up, lest you be routed by your enemies, for הוהי is not in your midst.
- 43 For the Amalekites and the Canaanites will be there to face you, and you will fall by the sword, inasmuch as you have turned from following הוהי and הוהי will not be with you.”
- 44 Yet defiantly* they marched toward the crest of the hill country, though neither הוהי’s Ark of the Covenant nor Moses stirred from the camp.
- אִם-אַתֶּם תִּבָּאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יְדִי לְשֹׁכֵן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי
אִם-כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון:
- וְטַפְלְכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹי יְהוָה וְהִבִּיאֹתִי אֹתָם וַיְדַעוּ אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר מָאַסְתֶּם בָּהּ:
- וּפְגָרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה:
- וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רָעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת־זִנוּתֵיכֶם
עַד־תֵּם פְּגָרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר:
- בַּמִּסְפָּר הַזֵּה יִשְׁאוּ אֶת־עֲוֹנוֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים יוֹם לְשָׁנָה יוֹם
לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנוֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּדְעֻתֶם אֶת־נֹאֲתִי:
- אֲנִי יְהוָה הַבֹּרֵתִי אִם־לֹא | זֹאת אֲעֲשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת
הַנוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יָתֻמוּ וְשָׁם יָמָתוּ:
- וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ (וַיִּלּוּנוּ) [וַיִּלְיִנוּ]
עָלְיוּ אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ:
- וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצָאֵי דַבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּגְפָּה לִפְנֵי יְהוָה:
- וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה חֵיו מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֲלֹכִים לַתּוֹר
אֶת־הָאָרֶץ:
- וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּאֲבָלוּ
הָעָם מְאֹד:
- וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֹּקֶר וַיַּעֲלֻ אֶל־רֹאש־הַהָר לְאֹמֶר הַנָּנוּ וְעַלִּינוּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי תִטָּאֲנוּ:
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תִצְלַח:
- אַל־תַּעֲלֻ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם:
- כִּי הָעַמְלִקִּי וְהַכְנַעְנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וַיִּפְּלֻתְם בַּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן
שָׁבַתְּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם:
- וַיַּעֲפְּלוּ לַעֲלֹת אֶל־רֹאשׁ הַהָר וַאֲרֹן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשָׁו
מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה:

45 And the Amalekites and the Canaanites who dwelt in that hill country came down and dealt them a shattering blow at Hormah.

וַיֵּרֶד הָעַמְלִיקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא וַיָּכּוּם וַיַּכְתּוּם עַד־הַחֲרָמָה:

15

- 1 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
וְהָיָה הוֹדִי spoke to Moses, saying:
- 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם:
Speak to the Israelite people and say to them:
When you enter the land that I am giving you to settle in,
- 3 וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹזֶבֶחַ לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ בְנִדְבָה אוֹ בְּמַעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כִּי־תִחַח לַיהוָה מִן־הַבֶּקֶר אוֹ מִן־הַצֹּאן:
and would present an offering by fire to הוֹדִי from the herd or from the flock, be it burnt offering or sacrifice, in fulfillment of a vow explicitly uttered,* or as a freewill offering, or at your fixed occasions, producing an odor pleasing to הוֹדִי:
- 4 וְהַקָּרִיב הַמִּקְרִיב קִרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֶלֶת עֲשׂוֹן בְּלוֹל בִּרְבָעִית הָהִין שֶׁמֶן:
The person who presents the offering to הוֹדִי shall bring as a meal offering: a tenth of a measure of choice flour with a quarter of a hin of oil mixed in.
- 5 וְיֵזֵן לְנֶסֶךְ רְבִיעִית הָהִין תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה אוֹ לְזֶבֶחַ לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד:
You shall also offer, with the burnt offering or the sacrifice, a quarter of a hin of wine as a libation for each sheep.
- 6 אוֹ לֵאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֶלֶת שְׁנֵי עֲשָׂרִים בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית הָהִין:
In the case of a ram, you shall present as a meal offering: two-tenths of a measure of choice flour with a third of a hin of oil mixed in;
- 7 וְיֵזֵן לְנֶסֶךְ שְׁלִשִׁית הָהִין תִּקְרִיב כִּי־תִנְיַחַח לַיהוָה:
and a third of a hin of wine as a libation—as an offering of pleasing odor to הוֹדִי.
- 8 וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בֶּקֶר עֹלָה אוֹזֶבֶחַ לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ־שְׁלָמִים לַיהוָה:
And if it is an animal from the herd that you offer to הוֹדִי as a burnt offering or as a sacrifice, in fulfillment of a vow explicitly uttered or as an offering of well-being,
- 9 וְהַקָּרִיב עַל־בֶּן־הַבֶּקֶר מִנְחָה סֶלֶת שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הָהִין:
there shall be offered a meal offering along with the animal: three-tenths of a measure of choice flour with half a hin of oil mixed in;
- 10 וְיֵזֵן תִּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הָהִין אֲשֶׁה כִּי־תִנְיַחַח לַיהוָה:
and as libation you shall offer half a hin of wine—these being offerings by fire of pleasing odor to הוֹדִי.
- 11 כֹּכָה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוֹ לֵאֵיל הָאֶחָד אוֹ־לֶשֶׁה בִּכְבָּשִׁים אוֹ בְּעִזִּים:
Thus shall be done with each ox, with each ram, and with any sheep or goat,
- 12 כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֹכָה תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרם:
as many as you offer; you shall do thus with each one, as many as there are.
- 13 כָּל־הָאִזְרָח יַעֲשֶׂה־כֹכָה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב אֲשֶׁה כִּי־תִנְיַחַח לַיהוָה:
Every citizen, when presenting an offering by fire of pleasing odor to הוֹדִי, shall do so with them.

- 14 And when, throughout the ages, a stranger who has taken up residence with you, or one who lives among you, would present an offering by fire of pleasing odor to הוהי —as you do, so shall it be done by
- 15 the rest of the congregation.* There shall be one law for you and for the resident stranger; it shall be a law for all time throughout the ages. You and the stranger shall be alike before הוהי;
- 16 the same ritual and the same rule shall apply to you and to the stranger who resides among you.
- 17 וידבר הוהי spoke to Moses, saying:
- 18 Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land to which I am taking you
- 19 and you eat of the bread of the land, you shall set some aside as a gift to הוהי:
- 20 as the first yield of your baking,* you shall set aside a loaf as a gift; you shall set it aside as a gift like the gift from the threshing floor.
- 21 You shall make a gift to הוהי from the first yield of your baking, throughout the ages.
- 22 If you unwittingly fail to observe any one of the commandments that הוהי has declared to Moses—
- 23 anything that הוהי has enjoined upon you through Moses—from the day that הוהי gave the commandment and on through the ages:
- 24 If this was done unwittingly, through the inadvertence of the community, the community leaders* shall present one bull of the herd as a burnt offering of pleasing odor to הוהי, with its proper meal offering and libation, and one he-goat as a sin offering.
- 25 The priest shall make expiation for the whole Israelite community and they shall be forgiven; for it was an error, and for their error they have brought their offering, an offering by fire to הוהי and their sin offering before הוהי.
- 26 The whole Israelite community and the stranger residing among them shall be forgiven, for it happened to the entire people through error.
- 27 In case it is an individual who has sinned unwittingly, that person shall offer a she-goat in its first year as a sin offering.
- וכי־יגור אתכם גר או אשר־בתוכם לדרתיכם ועשה אשה רית־ניחוח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה:
- הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה:
- תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם:
- וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם בבאתם אל־הארץ אשר אני מביא אתכם שמה:
- והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה:
- ראשית ערסתיכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה:
- מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם:
- וכי תשגו ולא תעשו את כל־המצות האלה אשר־דבר יהוה אל־משה:
- את כל־אשר צוה יהוה אליכם ביד־משה מן־היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם:
- והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל־העדה פר בן־בקר אחד לעלה לרית ניחוח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר־עזים אחד לחטת:
- וכפר הכהן על־כל־עדת בני ישראל ונסלח להם כישגגה הוא והם הביאו את־קרבנם אשה ליהוה וחסאתם לפני יהוה על־שגגתם:
- ונסלח לכל־עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל־העם בשגגה:
- ואם־נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת־שנתה לחטאת:

- 28 The priest shall make expiation before הוהי on behalf of the person who erred, for having sinned unwittingly, making such expiation that the person may be forgiven.
- 29 For the citizen among the Israelites and for the stranger who resides among them—you shall have one ritual for anyone who acts in error.
- 30 But the person, whether citizen or stranger, who acts defiantly* reviles הוהי; that person shall be cut off from among the people.
- 31 Because it was the word of הוהי that was spurned and [God's] commandment that was violated, that person shall be cut off—and bears the guilt.
- 32 Once, when the Israelites were in the wilderness, they came upon a man gathering wood on the sabbath day.
- 33 Those who found him as he was gathering wood brought him before Moses, Aaron, and the community leadership.
- 34 He was placed in custody, for it had not been specified what should be done to him.
- 35 Then הוהי said to Moses, “The party in question shall be put to death: the community leadership shall pelt him with stones outside the camp.”
- 36 So the community leadership took him outside the camp and stoned him to death—as הוהי had commanded Moses.
- 37 הוהי said to Moses as follows:
- 38 Speak to the Israelite people* and instruct them to make for themselves fringes on the corners of their garments throughout the ages; let them attach a cord of blue to the fringe at each corner.
- 39 That shall be your fringe; look at it and recall all the commandments of הוהי and observe them, so that you do not follow your heart and eyes in your lustful urge.
- 40 Thus you shall be reminded to observe all My commandments and to be holy to your God.
- 41 I הוהי am your God, who brought you out of the land of Egypt to be your God: I, your God הוהי.
- וּכְפַר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁנֵת בְּחַטָּאָה בְּשִׁגְגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר
עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ:
- הָאִזְרָח בְּבִנְיֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם תוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם
לַעֲשֹׂה בְּשִׁגְגָה:
- וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה | בֵּיד רַמָּה מִן־הָאִזְרָח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה הוּא
מִגֵּדָהּ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּה:
- כִּי דְבַר־יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוֹתָיו הִפָּךְ הַכֶּרֶת | תִּכְרֹת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
עוֹנֶה כָּה:
- וַיְהִי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמָּצְאוּ אִישׁ מִקֵּשֶׁשׁ עֵצִים בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת:
- וַיִּקְרִיבוּ אוֹתוֹ הַמִּצְאִים אוֹתוֹ מִקֵּשֶׁשׁ עֵצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־
כָּל־הָעֵדָה:
- וַיִּנְיְחוּ אוֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פֹרַשׁ מִהֲיַעֲשֶׂה לוֹ:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יוֹמָת הָאִישׁ רְגוּם אוֹתוֹ בָּאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
- וַיֵּצִיאוּ אוֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ בָּאֲבָנִים
וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
בְּגֵדֵיהֶם לְדוֹרָתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֵף פִּתְּלֵי תְּכֵלֶת:
- וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם:
- לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
- אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: